

Riter...

Rōłzczasu jedzie se jedyn riter na kōniu, zaziyrō, a sam we łoddali – turm, takō srogachnō wiyża.

Nō, kej jes turm – medikuje tyn riter – to pewnikym bydzie jakosik gryfnō ksiynżnicka. Jak jō byda przeżyždźōł to tyż łōna pewnikym wyjzdrzi bez łokno, a kej wyjzdrzi tōż tyż pewnikym spytō:

– Sztramski riterze! A kaj to tyż jedziesz?

a jō łōnyj łodrzykna:

– Kaj jada, tam jada, nale podupczyć, to bych rōd podupczōł.

Riter, festelnie rōd ze swojigo plyjnu, chutnie, chyntliwie sztartnōł ku tyj wiyży. Jednakowōż, kej już przeżyždźōł, ta ksiynżnicka niy wyjzdrzała bez łokno. Tyn riter napocznōł medikować:

– Pewnikym tyn mōj kōń niy za tela dobrze sie prezyntowōł, a i pewnikym tyn mōj rynsztōnek tyż niy za tela blyskō, mechci sie.

Niy kciōł ale przetyrmanić, popśnić tak gryfnego plyjnu, tōż tyż tyn riter wrōciōł sie nazōd, coby jesce rōłz przejechać wele tyj wiyży. Wypucowōł i uczosōł kōnia, swoja zbrōja tyż wyglancowōł i medikuje juzaś: Nō, terōzki jak byda przeżyždźōł kole tego turmu ta ksiynżnika na zicher kuknie bez łokno i spytō sie mie:

– Sztramski riterze! A kaj tyż to ty jedziesz?

a jō łōnyj wartko łodrzykna:

– Kaj jada, tam jada, ale podupczyć, to bych rōd podupczōł!

Przeżyždźō wele wiyży i juzaś nic. Pewnikym fōrt i jednym ciyngym niy za tela dobrze sie prezyntuja – medikuje tyn riter. Zaciepnōł tōż tyn na tego swojigo kōnia zdōbnō płachta, sōm zamōntowōł fyjderpusz do swojigo chelmiska, wziōn dugo lanca i medikuje: Nō, terōzki już na zicher, kej byda przeżyždźōł wele turmu, to ta ksiynżnicka wyjzdrzi ze tego łokna i spytō:

– Hej! Sztramski riterze! A kaj tyż to jedziesz?

a jō łōnyj łodrzykna wartko:

– Kaj jada, tam jada, ale podupczyć to bych rōd podupczōł!

Przeżyždźō tyn riter kole tyj wiyży, ta ksiynżniczka wyglōndō ze tego łokna i libeżnie ku niymu gōdō:

– Sztramski riterze! A podupczōł byś mie, ja?

A tyn riter na ro:

– Podupczōł, niy podupczōł, ale... kaj jō jada???